

Hensyn til en mulig forøget Indførsel, der vilde blive en Følge af Nedsættelsen og maaske vilde medføre, at der slet ikke fandt nogen Nedgang i Indtægten Sted. Derfra har man imidlertid bortset for ikke at møde Indvendinger med Hensyn til den opstillede Beregning. Hvorledes den erede Minister mente, at Overtskuddet bedst kunde anvendes, fik man ingen Forklaring om, og jeg skal som Følge deraf ikke opholde mig derved. Kun skal jeg beklage, at den høitærede Minister staa sa stærkt paa, hvad jeg vil kalde det gammeldags Standpunkt, idet han siger, at fordi Skatter ere gamle, derfor ere de gode. Jeg kunde forstaa, at den høitærede Finantsminister fra en Finantsministers Standpunkt sagde: Jeg tør ikke komme med en saa stor Nedsættelse i Indtægt. En saadan Anskuelse var forstaaelig, og den kunde jeg give Medhold, fordi en Finantsminister stadig maa staa paa det Standpunkt, at han veed, hvor han faar Pengene fra. Men den høitærede Finantsminister har selv her i Thinget ved Finantslovens Forelæggelse givet os et meget lyst Billede af vor finansielle Tilstand. Jeg veed ikke, paa hvilken Maade den høitærede Finantsminister vil bruge Overtskuddet, medmindre det skulde være til Forbæret; men dertil vil jeg ikke sige Andet, end at jeg vil benegte, at dette er en bedre Maade at anvende Overtskuddet paa end til at regulere Tolden med. Jeg maa nemlig fastholde, at, dersom man skal gaa til ekstraordinære Forsvarsudgifter, saa maa man ogsaa gaa til ekstraordinære Indtægter, og at Tolden ikke hører ind under dette Omraade, men maa høre ind under det almindelige Omraade. Det er kun disse almindelige Betragtninger, jeg har fundet mig foranlediget til at fremføre.

Winther: Det har ikke været uden Interesse at høre, hvad der er udtalt her idag, saavel fra den erede Ordførers som fra den høitærede Finantsministers Side. Man har faaet at se, at der staa to bestemt modstridende Standpunkter lige overfor hinanden, idet den ene Del af de nødvendige Faktorer, ved hvis Virksomhed der skal fremkomme en Toldreform, staa paa det Standpunkt, at den ikke vil en delvis Reform, medens den anden staa paa det Standpunkt, at den ikke vil en hel Reform. Det er ganske vist et vanskeligt Arbejde at gennemføre en Toldlovsrevision i det Hele taget; men naar man i 5 Sessjoner har arbejdet paa Sagen, synes den dog at maatte være nogenlunde forberedt. Den har været set fra meget forskjellige Sider, og vi have ikke blot Ytringer derom fra dette Thing, men vi have ogsaa Ytringer fra det andet Things Side om, hvad det anser for rigtig. Jeg har hørt en særegen Anledning til at være opmærksom paa, hvad her er foregaaet idag, da jeg har indbragt et Par Forslag, som staa senere paa Dagsordenen; men den Gang, jeg forelagde dem, var dette Forslag ikke fremkommet. Efterat den høitærede Minister

havde erklæret, at han ikke vilde komme med et Lovforslag om en Forandring i Toldtarifen, og efterat der allerede for længere Tid siden havde udviklet sig en saadan Stemning mellem Regjeringen og dette Thing, at det forekom mig at være tvivlsomt, om der fra Folkethingets Side vilde fremkomme noget saadant Forslag, troede jeg, at jeg burde indtage mit gamle Standpunkt, som har været dette at foreslaa Krigstoldstatten hævet, fordi den forstyrrer Harmonien i den i Almindelighed godt udarbejdede Toldlov fra 1863, og fordi den er en Uretfærdighed lige overfor Befolkningen. Jeg fremkom dernæst med et andet Forslag, som berører en enkelt Post i Toldloven, nemlig Salttolden, men det var ikke slet, hvis Regjeringen ikke var kommen med Forslag til en udvidet Bevillingsret med Hensyn til Toldsatser. Jeg er en Modstander af ved Lov at udvide Regjeringens Bevillingsret. Det forekommer mig, at man nu, efter at vi have hørt Forsætningen i saa lang Tid, maa være kommen til at se, hvad der behøver at være Lovregel, og hvad der behøver at være Bevillingsvilkårighed undergivet, om jeg saa maa sige. Jeg er imod, at vi ved Lov udvide Regjeringens Bevillingsmyndighed, og allerede derfor, om ikke af anden Grund, vilde jeg have stillet Ændringsforslag til det Forslag angaaende Salttolden, som forelaa fra Regjeringens Side, men under Forhandlingen om denne Lov blev det fremhævet fra flere Side, at Arbejderbefolkningen derigjennem kunde faae en Anledning til Erhverv. Derfor tænkte jeg mig, at man maaske kunde foreslaa Salttolden aldeles hævet, da alle Parter tidligere under Forhandlingerne om en almindelig Toldlovsrevision havde været enige om, at dette skulde ske. Under de Omstændigheder, som nu foreligge, idet Regjeringen siger, at den kun vil gaa ind paa partielle Reform, medens der ikke er fremkommet Andet end Forslag om Sufferaltolden og Forslag om Salttolden — Sodaloven kunde man kalde den, nemlig Forslaget om denne Bevilling til at eftergive Toldbeskættningen paa Salt i et enkelt Tilfælde — og naar vi ikke kunne vente Andet end dette, forekommer det mig, at man kunde have Ret i at bebrejde mig, at jeg havde villet hjælpe Regjeringen ind paa den Slags partielle Reform af Toldloven. Jeg har derfor kun begjært Ordet for at antyde, at jeg, idet jeg i Dvrigt skal forbeholde mig at yttre mig, naar Regjeringens Lovforslag angaaende Salttolden kommer for, og naar jeg har hørt, hvad der passerer, senere vil tage mine Forholdsregler. Jeg maa dog allerede nu beklage, at man, uagtet man er en Ven af at foretage Toldreformer stykkevis, fordi det Andet er for vanskeligt, kommer i den Nødvendighed at maatte trække sig tilbage, idet det her er aldeles unyttigt at række en Haand frem, især naar der ikke bagved denne Haand staa en Magt, som kan sætte Sagen igjennem. Naar jeg nu har set det foreliggende